

15 коп.

ФУТБОЛ • 78

41-й
ЧЕМПІОНАТ
СРСР

ФУТБОЛ • 78

ДОВІДНИК-
КАЛЕНДАР

КИЇВ
«ЗДОРОВ'Я»
1978

КЛИСФ. "НАШИ ВЕРНУТЬСЯ КЛУБКАМ"

Упорядники — В. П. БРАНИЦЬКИЙ, Г. Ю. КУЗЬМІН

У підготовці довідника взяли участь: Д. Александренко, Д. Герасименко, Ю. Лазарев, Ф. Остапченко, В. Погорілий, М. Шишов

Фото Н. Барингольца

Ф 60902—077
М209(04)—78 158—78

© Видавництво «Здоров'я», 1978

Кубок чемпіонів

1956, 1957, 1958, 1959, 1960 рр.— «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1961, 1962 — «Бенфіка» (Португалія), 1963 — «Мілан» (Італія), 1964, 1965 — «Інтернаціонале» (Італія), 1966 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1967 — «Селтік» (Шотландія), 1968 — «Манчестер Юнайтед» (Англія), 1969 — «Мілан» (Італія), 1970 — «Фейеноорд» (Голландія), 1971, 1972, 1973 — «Аякс» (Голландія), 1974, 1975, 1976 — «Баварія» (ФРН), 1977 — «Ліверпуль» (Англія).

Двадцять другий розіграш Кубка європейських чемпіонів стартував 15 вересня 1976 р. Від Радянського Союзу в ньому брали участь київські динамівці — чемпіони країни 1975 р. В 1/16 фіналу вони зустрілися з популярним югославським клубом «Партизан» (Белград) і упевнено перемогли в матчах — 3:0 і 2:0, а в наступному колі помірялися силами з грецьким клубом ПАОК (Салоніки). Вдома наші земляки взяли гору з рахунком 4:0, а в гостях — 2:0.

До вісімки найсильніших клубних команд Європи, які в березні 1977 р. продовжили боротьбу за почесний трофей, крім киян, потрапили західнонімецькі «Баварія» і «Боруссія», швейцарський «Цюрих», дрезденське «Динамо» з НДР, «Сент-Етьєнн» (Франція), «Брюгге» (Бельгія) і англійський «Ліверпуль».

У чвертьфіналі жереб звів динамівців з триразовим володарем цього призу «Баварією». Перший матч у Мюнхені приніс мінімальну перевагу господарям — 1:0. Та за два тижні на своєму стадіоні кияни взяли переконливий реванш (голи забили Л. Буряк і П. Слободян) і вперше в історії вітчизняного футболу потрапили до півфіналу цього турніру.

На жаль, у півфіналі наші земляки поступилися іншому клубу з ФРН — «Боруссії» — 1:0 і 0:2.

У вирішальному матчі на олімпійському стадіоні в Римі, що зібрав 25 травня 1977 р. понад 72 тисячі глядачів, зустрілися «Боруссія» і англійський «Ліверпуль». Після короткої розвідки тери-

торіальною перевагою заволоділи англійці. Рахунок ще до перерви відкрив Макдермот. У другому таймі Сімонсен, щоправда, відновив рівновагу. Але ненадовго, Сміт і О'Нейл з пенальті провели ще два м'ячі у ворота чемпіонів ФРН, і «Ліверпуль» вперше завоював Кубок європейських чемпіонів — 3:1.

Фінальний поєдинок переможці провели в такому складі: Клеменс, О'Нейл, Джонс, Сміт, Кеннеді, Х'юз, Кіган, Кейс, Хайвей, Келлган, Макдермот.

У розіграші 1977—1978 рр. від нашої країни виступили московські торпедівці. Вони вибули з боротьби вже після першого кола, програвши португальській команді «Бенфіка» — 0:0, 0:0 (1:4 по пенальті).

Серед претендентів, що продовжують змагатися за найпочесніший трофей європейського клубного футболу, — «Ліверпуль», «Боруссія», «Брюгге» (Бельгія), італійський «Ювентус».

Кубок кубків

1961 р. — «Фіорентіна» (Італія), 1962 — «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія), 1963 — «Тоттенхем Хотспурс» (Англія), 1964 — «Спортінг» (Португалія), 1965 — «Вест Хем Юнайтед» (Англія), 1966 — «Боруссія» (Дортмунд, ФРН), 1967 — «Баварія» (ФРН), 1968 — «Мілан» (Італія), 1969 — «Слован» (ЧССР), 1970 — «Манчестер Сіті» (Англія), 1971 — «Челсі» (Англія), 1972 — «Глазго Рейджерс» (Шотландія), 1973 — «Мілан» (Італія), 1974 — «Магдебург» (НДР), 1975 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1976 — «Андерлехт» (Бельгія), 1977 — «Гамбург» (ФРН).

Бельгійський «Андерлехт», який удруге підряд дістався фіналу, в разі виграшу міг порушити, нарешті, традицію, за якою жоден володар Кубка кубків наступного року не повторював свого досягнення в цих змаганнях. Однак на перешкоді став західнонімецький «Гамбург».

У фінальній зустрічі, що відбулася 11 травня 1977 р. в Амстердамі, бельгійці вдалися до захисного варіанта, покладаючись на несподівані контратаки.

Бельгійцям досить довго вдавалося стримувати натиск суперників, але зрештою «Гамбург» усе ж домігся свого. На 80-й хвилині Фолькерт з пенальті відкрив рахунок, а на 90-й Магат закріпив успіх — 2:0.

Восени 1977 р. стартував наступний розіграш. Нашу країну в ньому представляють володарі Кубка СРСР московські динамівці. В $1/16$ фіналу вони легко перемогли клуб «Ла-Валлетта» (Мальта) — 2:0 і 5:0, а в наступному колі подолали опір команди «Універсітета» з Румунії — 2:0 і 0:2 (3:0 по пенальті). У чвертьфіналі москви-

чі переграли клуб «Реал-Бетіс» (Севілья, Іспанія) — 0:0 і 3:0. Крім радянських футболістів, до півфіналу потрапили команди «Австрія» (Австрія), «Андерлехт» (Бельгія), «Твенте» (Голландія).

Кубок УЄФА

1958 і 1960 рр. — «Барселона» (Іспанія), 1961 — «Рома» (Італія), 1962 і 1963 — «Валенсія» (Іспанія), 1964 — «Сарагоса» (Іспанія), 1965 — «Ференцварош» (Угорщина), 1966 — «Барселона» (Іспанія), 1967 — «Динамо» (Югославія), 1968 — «Лідс Юнайтед» (Англія), 1969 — «Ньюкасл Юнайтед» (Англія), 1970 — «Арсенал» (Англія), 1971 — «Лідс Юнайтед» (Англія), 1972 — «Тоттенхем Хотспурс» (Англія), 1973 — «Ліверпуль» (Англія), 1974 — «Фейеноорд» (Голландія), 1975 — «Боруссія» (ФРН), 1976 — «Ліверпуль» (Англія), 1977 — «Ювентус» (Турін, Італія).

На відміну від інших європейських турнірів, розіграш Кубка УЄФА трохи триваліший (починається з матчів $1/32$ фіналу). Участь у ньому беруть призери національних чемпіонатів. Федерації Англії, Італії і ФРН можуть делегувати на змагання по чотири клуби, Іспанії та Угорщини — по три. Нещодавно на численні вимоги національних федерацій переглянули норми представництва. В майбутньому перевага надаватиметься тим країнам, які мали найбільше представників у півфіналах усіх трьох турнірів за останні п'ять років.

А поки що список лауреатів поповнив італійський клуб «Ювентус» (Турін). Команда, в складі якої виступали відомі майстри, продемонструвала комбінаційну, результативну гру.

Від нашої країни в розіграші 1976—1977 рр. виступав донецький «Шахтар». Гірники непогано себе зарекомендували, подолавши два етапи. На першому вони вивели з боротьби берлінське «Динамо» — 3:0 і 1:1, на другому — будапештський «Гонвед» — 3:0 і 3:2, але проти «Ювентуса» в $1/8$ фіналу не встояли, програвши 0:3 і 1:0.

У вирішальному поєдинку з двох матчів італійці зустрілися з командою «Атлетіко» (Більбао, Іспанія). В Туріні перевага «Ювентуса» була незначною — 1:0, оскільки гості застосували захисний варіант. Коли ж у повторному матчі в Більбао іспанці «відкрилися», італієць Тарделлі забив м'яч у контратаці. І хоча «Атлетіко» після ударів Ірурети й Карлоса все ж виграв — 2:1, гол, забитий на чужому полі, приніс італійцям Кубок. Його одержали: Зофф, Куккуреду, Джентіле, Фуріно, Моріні, Скіреа, Каузю, Тарделлі, Бонісеня, Бенетті і Беттега.

У розіграші 1977—1978 рр. у цих змаганнях взяли участь київські й тбіліські динамівці. Киянам не пощастило вже в першому

турі. Вдома вони обмежилися нічиєю 1:1 з «Ейнтрахтом» (Брауншвейг, ФРН), а в гостях, незважаючи на наполегливі атаки, їм не вдалося подолати оборону суперників, і матч закінчився з рахунком 0:0. Завдяки м'ячу, проведеному на полі киян, боротьбу продовжив «Ейнтрахт».

Тбіліських динамівців теж підвело невміння за будь-яких умов долати масовану оборону. Щоправда, це стосується тільки першого матчу з цюрихським «Грасхоперсом», який грузинські футболісти проводили вдома і виграли — 1:0.

У повторній зустрічі тбіліські тактично й психологічно не були готові до відчайдушного штурму суперників і знітилися, зазнали поразки з великим рахунком 0:4. Сталося це в третьому колі, а в двох попередніх динамівці Тбілісі брали гору над італійським «Інтернаціонале» — 1:0, 0:0 і датським клубом «К.Б.» (Копенгаген) — 4:1, 2:1.

Окрім «Грасхоперса», до четвірки найкращих в розиграші 1977 — 1978 р. потрапили ПСВ (Ейндховен, Голландія), «Барселона» (Іспанія), «Бастія» (Франція).

Суперкубок УЄФА

1973 і 1974 рр. — «Аякс» (Голландія), 1975 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1976 — «Андерлехт» (Бельгія), 1977 — «Ліверпуль» (Англія).

Це наймолодший міжнародний турнір, офіційно визнаний лише минулого року. Суперкубок, як відомо, розігрують володарі Кубка чемпіонів і Кубка кубків у двох матчах. Минулої осені цю пару склали «Гамбург» (ФРН) і «Ліверпуль» (Англія).

Перша зустріч на полі західнонімецького клубу, в складі якого виступав перекуплений лідер атак англійців Кіган, не принесла задоволення ні глядачам, ні гравцям і закінчилася внічию — 1:1. В другому матчі «Ліверпуль» продемонстрував не тільки вміння створювати численні загрозливі моменти біля воріт суперників, а й майстерно їх реалізувати. Вже до перерви Томпсон і Макдермот провели два м'ячі у ворота «Гамбурга». В другому таймі «фестиваль голів» тривав: Фейрклаф, Далгліш і двічі Макдермот довели рахунок до 6:0.

Переможний матч «Ліверпуль» провів у такому складі: Клеменс, О'Нейл, Сміт, Томпсон, Кеннеді, Хьюз, Далгліш, Макдермот, Хайвей (Джонсон), Фейрклаф, Кейс.

Составители
Виктор Петрович Браницкий
Георгий Ефимович Кузьмин

ФУТБОЛ-78

Справочник-календарь
(На украинском языке)

Редактор *Ю. П. Шелуха*
Оформлення художника *Е. О. Ільницького*
Художній редактор *О. І. Яцун*
Технічний редактор *Л. О. Запольська*
Коректори *Т. І. Черниш, А. О. Гаврюшина*

Информ. бланк № 858.

Здано до складання 02.03.78. Підписано до друку 12.04.78. БФ 09737. Формат 70×108^{1/32}. Папір маш. крейдяний. Гарн. літ. Друк. вис. Умовн. друк. арк. 2.8. Обл.-видавн. арк. 3,46. Тираж 150 000. Замовл. 8—713. Ціна 15 коп.

Видавництво «Здоров'я», 252021, м. Київ-21, вул. Кірова, 7.
Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР, 252057, Київ-57, Довженка, 3.